

Memòria Informativa

**TEXT REFÓS del POUM de Granollers
que incorpora les prescripcions d'ofici
de l'acord de la CTU de 28/09/2006**

ÍNDEX:

1.	INTRODUCCIÓ	4
2.	ANÀLISI DE LA SITUACIÓ URBANÍSTICA	4
2.1.	EMMARCAMENT TERRITORIAL	4
2.1.1.	La regió metropolitana	4
2.1.2.	La comarca del Vallès Oriental.....	5
2.1.3.	La conurbació de Granollers	6
2.1.4.	El terme municipal	7
2.1.5.	Les característiques del nucli urbà de Granollers	7
2.2.	EL PAPER DE CAPITALITAT COMARCAL, I L'ACTIVITAT	9
2.2.1.	Població	9
2.2.2.	Mobilitat per motius de treball.....	9
2.2.3.	Mobilitat per estudis.....	10
2.2.4.	Les variables macroeconòmiques bàsiques	11
2.2.5.	Els sectors d'activitat	12
2.2.5.1	Sector primari	12
2.2.5.2	Sector secundari	12
2.2.5.3	La construcció	13
2.2.5.4	Sector terciari	15
2.2.6.	Granollers com a centre comarcal: àmbits de mercat, sanitari i transport	15
2.2.6.1	Centre de mercat.....	15
2.2.6.2	Àmbit sanitari.....	16
2.2.6.3	Centre de transports.....	18
2.3.	POBLACIÓ I HABITATGE.....	19
2.3.1.	Evolució de la població.....	19
2.3.2.	Projeccions de la població al 2.016.....	20
2.3.3.	Projecció de les necessitats d'habitatge.....	21
2.4.	LA DISPONIBILITAT DE SOSTRE.....	22
2.4.1.	Sostre disponible en sòl no urbanitzable.....	22
2.4.2.	Sostre disponible en sòl urbanitzable.....	22
2.4.3.	Sostre disponible en sòl urbà.....	22
2.5.	TIPOLOGIA PARCEL·LÀRIA I EDIFICATÒRIA.....	24
2.6.	EL COMPLIMENT DEL PGO VIGENT.....	25
3.	DIAGNOSI DE LA SITUACIÓ URBANÍSTICA	27
3.1.	EMMARCAMENT TERRITORIAL	27
3.2.	ESTRUCTURA URBANA	28
3.2.1.	Sistema viari	28
3.2.2.	Sistema ferroviari.....	28
3.2.3.	Sistemes d'espais lliures i equipaments.....	29
3.3.	POBLACIÓ I ACTIVITAT	29
3.4.	DISPONIBILITAT DE SÒL I SOSTRE.....	30
3.5.	EL SÒL LLIURE O NO URBANITZABLE	30

1. INTRODUCCIÓ

La present Memòria s'ha separat de la descriptiva i justificativa amb la doble finalitat d'ajustar els continguts i facilitar la lectura de cadascuna d'elles.

Els Annexos segueixen una numeració comú a les dues Memòries tal i com s'especifica a la nota prèvia de la Memòria Justificativa.

2. ANÀLISI DE LA SITUACIÓ URBANÍSTICA

Aquest capítol fa referència a, i en part es basa en els següents documents, inclosos com a Annexos a la Memòria:

Annex 2:

Pla Estratègic de Granollers, aprovat a 1999.

Annex 3:

Estudi de les necessitats d'habitatge a la ciutat de Granollers. Carme Trilla, economista, A. Blanes, R Vergés i J. López.

Annex 4:

Granollers i la seva comarca. Àngel Gonzalo, geògraf.

Annex 6:

Comparació de mobilitat obligada residència treball, i mobilitat obligada en relació a Barcelona, la pròpia comarca i els sectors d'activitat. Salvador Matas, Joan A. Paez, Olga Roca i Glòria Viladrich, arquitectes.

Annex 7:

Sostre edificat i potencial en sòl urbà. Salvador Matas, Joan A. Paez, Olga Roca i Glòria Viladrich, arquitectes.

Annex 8:

Estudi previ d'ordenació urbanística de l'entorn de la via del ferrocarril a Granollers. José Gonzalez Baschwitz, arquitecte.

Annex 9:

Fitxes de les figures urbanístiques segons PGO vigent. Salvador Matas, Joan A. Paez, Olga Roca i Glòria Viladrich, arquitectes.

2.1. Emmarcament territorial

2.1.1. La regió metropolitana

Referint-nos a la regió metropolitana de Barcelona, podríem considerar les comarques del Maresme, Vallès Oriental, Alt Penedès i Garraf com a constituents de la segona corona metropolitana, amb diversos graus d'implicació i interrelació amb l'àrea central, graus que tendeixen a ser clarament inferiors a l'Alt Penedès.

Si ens referim estrictament a l'Àrea Metropolitana de Barcelona definida urbanísticament pel Pla General Metropolità, es podrien considerar també formant part de la segona corona la majoria del Vallès Occidental i part del Baix Llobregat.

Des d'aquest segon punt de vista, les capitals comarcals de la segona corona són Mataró, Granollers, Sabadell/Terrassa, Vilafranca del Penedès i Vilanova i la Geltrú.

Basant-se en les dades de l'enquesta de mobilitat de 1996, última publicada, s'ha efectuat un estudi comparatiu entre aquests municipis, als quals s'hi ha afegit els d'Igualada i Manresa pel fet de presentar característiques poblacionals del mateix ordre que Granollers.

També, s'ha introduït a l'anàlisi "l'àmbit de Granollers", conformat per la seva conurbació, és a dir, incloent els municipis de Canovelles, Les Franqueses del Vallès i La Roca del Vallès que, com es podrà veure al llarg d'aquesta Memòria i treballs annexes, conformen la ciutat real, l'àmbit de màxima interconnexió urbana.

S'ha seleccionat la mobilitat com a paràmetre de referència, en tant que entenem que la interrelació és un dels trets més característics dels conjunts metropolitans i pot, per tant, subministrar algunes pistes respecte del comportament i paper de Granollers dintre de la regió metropolitana de Barcelona.

De l'anàlisi efectuada se'n dedueix un comportament de Granollers força diferenciat de la resta de municipis metropolitans els quals, d'altra banda, responen de forma molt similar entre ells, amb l'excepció de Vilafranca, potser, per menor implicació metropolitana (veure Annex 6).

Granollers mostra una mobilitat elevadíssima, tant en valors absoluts com relatius en funció de la seva població. És l'única ciutat amb saldo positiu entre desplaçaments amb destí o amb origen a la pròpia ciutat, i manté aquest saldo positiu tant en el total de desplaçaments, com en els que la interrelacionen amb Barcelona, i amb el Vallès Oriental. Per altra part, és aquella on els viatges generats –amb destí a Granollers– per la indústria i els serveis apareixen més equilibrats, mentre a la resta de municipis els deguts al sector serveis són clarament predominants.

Quan parlem de l'àmbit o conurbació, es mantenen clarament les conclusions anteriors, però s'observa que la relació amb la resta de la comarca se situa en valors percentualment baixos per comparació amb les altres ciutats analitzades, però elevats si es contempen numèricament, i en relació a la població comarcal.

Aquesta elevada mobilitat es veu ben servida per les connexions exteriors, especialment per carretera, però l'estructura urbana del municipi presenta serioses dificultats per a absorbir el trànsit i les necessitats d'aparcament derivades.

Des d'un altre enfocament, i per la seva posició geogràfica, podem definir Granollers com la porta europea de la regió metropolitana de Barcelona. En efecte, el primer nucli urbà de la metròpoli de Barcelona que troba el viatger que ve d'Europa és Granollers. La porta europea o la porta Nord de la RMB no és Sabadell, ni Sant Cugat, ni Mataró. Només Granollers està en el corredor principal de comunicació que aplega l'AP-7, el ferrocarril i el futur AVE.

Subratllem el concepte de nucli urbà perquè la conurbació de Granollers és la primera ciutat-ciutat que el viatger es troba des de la frontera francesa, amb les úniques excepcions de Girona i Figueres que queden molt lluny de Barcelona. Granollers és encara una ciutat que s'identifica clarament com a tal, amb una bona oferta comercial, de serveis i d'esbarjo, amb entorns naturals i agrícoles que encara mantenen una certa qualitat i amb una oferta residencial relativament variada i competitiva. Entre Granollers i Barcelona no existeix cap altra estructura urbana comparable i la qualitat dels entorns es redueix notablement.

En termes de localització d'activitats econòmiques i d'atracció de residents, Granollers ofereix la possibilitat d'"estar a Barcelona" sense haver d'assumir els costos i els inconvenients de localitzar-s'hi físicament. Hi ha un potencial important a explorar d'activitats que aprofitarien aquesta posició estratègica de Granollers respecte de la metròpoli barcelonina. Alguns exemples podrien ser els turistes que podrien trobar un lloc més tranquil i segur, a exactament 30 minuts en tren del Passeig de Gràcia, o bé oficines d'empreses amb importants relacions amb Europa, d'empreses industrials de la comarca, d'empreses de transport i logística, i petites empreses estrangeres que volen posicionar-se a l'àrea de Barcelona però que volen optimitzar els costos de la implantació, i que, ubicant-se a Granollers, encara poden disfrutar d'un contacte amb l'entorn natural difícil de trobar en posicions metropolitanes més centrals.

2.1.2. La comarca del Vallès Oriental

Des de l'aspecte de mobilitat obligada tractat abans, hem vist que la interrelació de l'àmbit de Granollers amb la resta del Vallès Oriental tendeix a ser relativament baixa en percentatge, però es manté molt elevada en valors absoluts. Cal no oblidar que Mollet, per ponent, i Sant Celoni, per llevant, constitueixen potents nuclis industrials amb la seva pròpia àrea d'influència.

Ara bé, el paper de capitalitat comarcal resulta poc discutible. Els jutjats i l'hospital comarcal en podrien ser l'exemplificació (objecte de notables ampliacions recents l'hospital i futures els jutjats) així com el mercat setmanal dels dijous, que produeix un autèntic col.lapse circulatori cada setmana, col.lapse d'altra banda prou assumit pels ciutadans. Sense oblidar la intensa activitat del comerç al detall, que, especialment les tardes dels dissabtes, inunda de públic el centre urbà.

La Comarca del Vallès Oriental fou reconeguda com a tal per la Generalitat republicana, a partir dels estudis del geògraf Marc Vila. Des de llavors, el pes de l'àrea metropolitana central ha crescut notablement, involucrant en la seva regió comarques exteriors a la conurbació barcelonina. Aquesta pertinença, volguda o no però real, pot comportar fenòmens de dilució de la identitat comarcal, que valorem com a poc desitjables, i que es produiran si no es manté una capitalitat comarcal clarament establerta.

Si ara ens referim als sòls industrials, la conurbació dels mateixos adquireix un pes territorial molt superior al de l'àmbit o conurbació residencial de Granollers. Partint de l'antiga fàbrica Camp, i seguint el Congost pel polígon industrial, s'enllaça, gairebé sense solució de continuïtat, amb els sòls industrials de Lliçà de Vall, Montornès, Montmeló i Parets, formant aquests darrers continuum amb els de Mollet i d'aquí, també amb escassa discontinuïtat, cap a Ripollet, Cerdanyola, Barberà, Sabadell, o bé Palau, Santa Perpètua, Polinyà, Barberà, Sabadell.... Les valls del Tenes i el Congost, i en menor mesura el Mogent, s'han transformat en un immens polígon industrial que després segueix pel Besòs, o bé per la connexió Mollet-Sabadell (B-140, B-30), formant part molt important de la gran concentració industrial vallesana.

Granollers se situa just a l'extrem de llevant d'aquesta concentració. A partir d'aquí, les condicions del territori i la distància progressivament superior als centres metropolitans han evitat fins ara –i esperem que en endavant- les extensions urbanes en taca d'oli i grans tensions sobre el territori.

Entenem que la posició de Granollers, a l'extrem d'una gran concentració industrial, però al mateix temps també a l'extrem d'un territori menys tensionat i de característiques ben diverses, on els sòls agrícoles i forestals predominen sobre els urbans, és una posició d'alguna manera privilegiada, i que probablement contribueix al seu comportament diferenciat, i al seu rellevant paper comarcal.

Per a més dades sobre l'emmarcament comarcal de Granollers, consultar l'Annex 4.

2.1.3. La conurbació de Granollers

Ens hem vingut referint constantment a "l'àmbit de Granollers" o la ciutat real, entesa com aquell àmbit en que les interrelacions urbanes són més fortes. S'ha definit com a tal el format pel propi municipi i els de Canovelles, Les Franqueses i la Roca del Vallès.

En el cas de Canovelles, la interrelació urbana és intensíssima, apareixent el seu nucli urbà totalment unitari amb l'extensió de Granollers al marge dret del Congost. El mateix passa amb el nucli de Corró d'Avall del municipi de Les Franqueses, on a més es mostra una tendència al continuum urbà fins a Llerona, al llarg de l'eix que suposa la carretera.

A la Roca, el nucli de la Torreta forma continuum urbà amb Granollers, però a més, al llarg de la carretera es desenvolupen sòls industrials i residencials que acabaran formant un continuum urbà amb la capital, només interromput pel pas de l'AP-7.

Aquest conjunt defineix la "ciutat real", que de fet tendeix a funcionar com a únic àmbit per als seus ciutadans. Però aquesta constatació de la realitat, que semblaria requerir d'un planejament de conjunt, es veu limitada, inclús negada, per la divisió administrativa dels termes municipals, on els respectius Ajuntaments exerceixen la seva autoritat –i les seves competències- tenint en compte, en major o menor grau, la seva situació en relació als altres.

Ara bé, no és objecte de la Revisió del PGO de Granollers qüestionar la divisió municipal ni la legislació urbanística vigent. Per tant, limitant les seves propostes al terme de Granollers (excepte en els casos on és impossible resoldre-hi la problemàtica, com és el cas de la ronda),

realitza una anàlisi conjunta de la ciutat real, a fi de tenir en compte al màxim possible els requeriments que se'n deriven.

No és difícil comprovar que Granollers, i el seu centre, actuen com a centre de la ciutat real, concentrant els serveis més especialitzats, el comerç més enllà de la reposició diària, i els equipaments que superen el caràcter estrictament local (hospital, jutjats, teatre, consell comarcal, estació d'autobusos i ferrocarril, etc..).

Un altre cop el pes de l'activitat recau sobre el centre del municipi, casant malament amb la seva estructura urbana dimensionada per a donar resposta a requeriments molt més minsos.

La indústria, a nivell de la conurbació, i el comerç, a nivell local, tenen una incidència molt forta en l'estructura econòmica de Granollers. Els dos sectors apareixen ara amb una notable solidesa i s'han sabut transformar competitivament. Però són sectors madurs que segurament han tocat sostre i hi ha un risc que es pugui produir en algun moment futur alguna deslocalització.

Per a més dades sobre la conurbació de Granollers, veure l'Annex 4.

2.1.4. El terme municipal

En línies generals, el terme municipal de Granollers s'assimila a un rectangle la major dimensió del qual s'orienta en sentit Nord-Sud.

Paral·lel a la major dimensió, i amb tendència a decantar-se cap a Ponent, discorre el riu Congost, definint una àmplia plana que ocupa la majoria del rectangle, excepte els laterals orientats Nord/Sud, on apareixen els canvis de vessant cap a les valls del Tenes, a Ponent, i Vallderiolf i Mogent, a Llevant.

El límit entre plana i muntanya ve marcat, aproximadament, per les dues línies ferroviàries que discorren pel municipi en direcció Nord-Sud.

El Congost parteix el limitat terme municipal en dues àrees ben diferenciades: a llevant, amb més amplitud, es desenvolupa el nucli urbà, ocupant la meitat Nord, i l'àrea rural –densament compartimentada i utilitzada– de Palou. A Ponent, en una franja més estreta, l'àrea urbana desborda cap a Canovelles, i, des de la mateixa latitud, aproximadament, de l'antic centre de Granollers, el polígon industrial del Congost segueix el curs de riu fins a quasi connectar amb el circuit automobilístic de Catalunya, que comença a l'angle Sud-oest del terme municipal.

Els petits laterals muntanyosos han sofert destinacions diverses. A la meitat Nord del rectangle estan pràcticament ocupats per usos preferentment residencials formant continuum amb la plana del Congost. A la meitat Sud, el lateral de Ponent presenta ocupacions industrials més o menys compactes, alternades amb sòls rurals, que són els que dominen a Llevant.

Gairebé de manera mimètica amb la geografia s'ha desenvolupat l'estructura urbana. A partir d'un nucli originari medieval, les comunicacions, començant pel camí ral, s'han desenvolupat en sentit Nord Sud, evitant el pas del riu i obviant els laterals muntanyosos. Tota l'estructura viària tendeix a tenir continuïtat en sentit Nord-Sud, i pràcticament cap carrer –si exceptuem la ronda i Francesc de Ribas / Ramon Llull– travessa la plana, als extrems de la qual troba els obstacles de les línies de ferrocarril.

L'escassetat del territori municipal, i la forta embranzida urbanitzadora dels darrers trenta anys han dut el sòl lliure, o rural, a una situació de residual. Podria dir-se que a Granollers és sòl no urbanitzable aquell que encara no és urbà.

2.1.5. Les característiques del nucli urbà de Granollers

A partir del petit nucli medieval caracteritzat per la Porxada, i que segueix sent el centre polític i comarcal de Granollers, la ciutat es desenvolupa en sentit Nord Sud al llarg de l'antic camí Ral, carretera Palou-Corró d'Avall.

La tipologia dominant d'aquest creixement és la que s'ha denominat "suburbana", és a dir, majoritàriament cases de cos amb planta baixa destinada a taller, botiga o aparcament - inicialment del carro, i quadra- i una o dues plantes pis per a l'habitatge, en general unifamiliar.

Fins als anys 60/70 aquest tipus és predominant. A partir d'aquell moment apareixen amb força altres tipologies:

- Substitució de la casa de cos, per agrupació de parcel·les, per cases de pisos, de major alçada. Es produeix sobretot al llarg de la vialitat principal: c/ Anselm Clavé / Av. Joan Prim, i Av. del Parc / c. Girona, però té presència notable a la majoria de les illes definides per vialitat secundària.
- Ampliació del sòl urbà amb tipologies d'habitatge plurifamiliar alineat a vial.
- A partir dels anys 80, tot i que hi ha alguna realització anterior amb aquestes característiques, tipologies aïllades amb predominància plurifamiliar (Avda. Lluís Companys) o amb gran pes de l'unifamiliar en filera (al Sud del Carrer de Colom). Paral·lelament, es desenvolupen un notable conjunt d'Unitats d'Actuació a l'interior del nucli anterior als anys 60/70, en general sobre sòls ocupats per antigues indústries en desús, on s'opta per tipologies diverses, sempre plurifamiliars.
- Escasses àrees de ciutat jardí unifamiliar, tot i que amb notable potencial de creixement en els sectors K "Can Gili" i U "Terra Alta".

Paral·lelament, el sòl destinat a indústria va desapareixent del nucli antic i suburbà, per a consolidar-se, a partir de 1970, al marge dret del Congost. També a partir de dates similars la ciutat trenca definitivament, tot i que amb dificultats circulatòries, la barrera del ferrocarril, per a arribar a les cotes de carena de llevant i enllaçar amb el nucli de la Torreta.

En quant als sòls destinats a espais lliures i dotacions, les localitzacions són ben diverses. El centre urbà, definint com a tal l'àrea anterior als importants creixements i transformacions a partir dels 60/70, no disposa de cap espai lliure, excepte La Porxada i aquells que, de minses dimensions, hagin aportat recentment les Unitats d'Actuació desenvolupades.

En contrapartida, concentra la majoria dels sòls per a serveis i equipaments intensius -és a dir, molt edificats- que d'alguna manera caracteritzen la capitalitat comarcal.

La major concentració d'espais lliures i equipaments (educatius i esportius) se situa com a franja ininterrompuda al marge esquerra del Congost i al NE del terme municipal (hospital, cementiri, escoles, parc...).

En contrapartida, els sòls industrials no disposen de cap tipus d'equipament, i només d'una franja en general estreta i nominalment verda al llarg del Congost.

D'aquesta anàlisi en resulta que les àrees de creixement posteriors als 70 estan en general colmatades, fruit de la producció del sòl i del sostre per motivacions de guany econòmic i per la gran demanda d'habitatge que, intermitentment, però amb força, s'ha produït des d'aquells anys.

En canvi, el centre urbà, originat en una expansió més lenta i una ocupació "suburbana" del sòl i del vol, pot tenir encara un enorme potencial: el procés d'agrupació de parcel·les, canvi d'uni a plurifamiliar, i increment d'alçades (tot i que aquest va ser limitat pel PGO de 1984) origina importants augments de densitat i de motorització (en molts casos sense aparcament resolt) que casen malament amb una estructura viària insuficient en secció i recorregut.

L'oferta en ciutat jardí, tot i que d'importància marginal, no sembla excessivament coherent en un municipi de petit terme municipal, i escàs en espais periurbans no urbanitzables que col·laborin en una adequada relació entre ciutat i el medi natural, i en la sostenibilitat del propi desenvolupament urbanístic.

2.2. El paper de capitalitat comarcal, i l'activitat

Per a més dades sobre aquest apartat, veure l'Annex 4.

2.2.1. Població

En el 2001, Granollers tenia una població de 53.700 persones, i l'àmbit superava els 87.000 habitants, havent augmentat en els últims anys (1996-2001) un 5,36% i un 6,79%, respectivament, per sobre de la mitjana catalana i de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. No obstant, l'augment ha estat inferior a la del conjunt de la comarca. De la mateixa manera, el creixement de l'àmbit no s'han produït de forma homogènia, sinó tot el contrari, hi ha hagut disparitats de situacions des d'un creixement del 19% a les Franqueses a una reducció de l'1% a Canovelles.

Taula 12. Població total i densitat de població, 1996-2001.

	Superfície (km ²)	Població		Variació 1996-2001	Densitat	
		1996	2001		1996	2001
Canovelles	6,8	13.287	13.118	-1,27%	1.954,0	1.929,1
Les Franqueses del Vallès	29,5	10.810	12.941	19,71%	366,4	438,7
Granollers	14,9	50.951	53.681	5,36%	3.419,5	3.602,8
La Roca del Vallès	36,3	6.728	7.588	12,78%	185,3	209,0
Àmbit de Granollers	87,5	81.776	87.328	6,79%	934,6	998,0
Vallès Oriental	851,9	285.129	318.434	11,68%	334,7	373,8
RMB	3.235,6	4.228.048	4.390.413	3,84%	1.307,2	1.356,9
Catalunya	31.895,3	6.089.964	6.361.365	4,46%	190,9	199,4

Font: Elaboració pròpia a partir de l'INE.

Les dades no deixen de ser la prova més que l'àmbit de Granollers es beneficia del procés de desconcentració de la població que es produeix a la regió metropolitana de Barcelona, reflectint en els fluxos migratoris intrametropolitans que es produeixen des de les àrees més denses, i molt especialment des de la conurbació barcelonina, cap a la segona corona metropolitana.

Aquest apartat es completa amb el 2.3. i amb l'Annex 3.

2.2.2. Mobilitat per motius de treball.

Als apartats 2.1.1. i 2.1.2., així com als Annexos 4 i 6 es fa àmplia referència a aquest important tema. No obstant, és d'interès remarcar els diferents àmbits de mercat de treball establerts:

Àrea urbana o àmbit de Granollers: el propi municipi junt amb Les Franqueses, Canovelles i La Roca. **Mercat de treball de Granollers:** recull un total de 6 municipis i està establert en base als índexs d'autocontenció i autosuficiència que es registren als municipis, rebent i repartint mà d'obra a o de la resta de municipis que més directament estableixen relacions amb ell. Aquests municipis són: Canovelles, Les Franqueses, el mateix Granollers, La Roca, Santa Eulàlia de Ronçana i Vilanova del Vallès.

I les següents taules:

Moviments residència-treball al VALLÈS ORIENTAL

	1986	1991	1996	Dif 86-91	Dif 91-96
Moviments interns	64.364	83.138	83.319	18.774	181
Sortides	11.760	19.325	33.527	7.565	14.202
Entrades	16.429	25.622	31.222	9.193	5.600
Totals generats	76.124	102.463	116.846	26.339	14.383
Totals atrets	80.793	108.760	114.541	27.967	5.781
Diferència entrades-sortides	4.669	6.297	-2.305	1.628	-8.602

Font: MAYNOU, N. i DÍEZ, S. *Mobilitat Laboral de Granollers*.

Moviments residència-treball al Mercat de Treball de Granollers 1996.

	Mov. int.	Sortides	Entrades	Dif Ent-Sort
Canovelles	1.383	3.572	2.625	-947
Les Franqueses del Vallès	1.394	2.922	2.938	16
Granollers	10.514	9.086	14.092	5.006
La Roca del Vallès	984	1.809	1.638	-171
Sta Eulàlia de Ronçana	546	318	601	283
Vilanova del Vallès	181	234	251	17
Vallès Oriental	45.436	62.578	65.753	3.175

Font: MAYNOU, N. i DíEZ, S. *Mobilitat Laboral de Granollers*.

Cada vegada més gent treballa fora del seu propi municipi, o bé part de la població que ha establert la seva residència als municipis menys densos de la comarca encara conserva els seus llocs de treball fora de l'àmbit on resideixen.

Es tracta d'un increment gradual de la mobilitat intermunicipal i intercomarcal pròpia del procés d'integració metropolitana, que al mateix temps ens revela que els mínims nivells de mobilitat es troben als municipis petits, de poc pes demogràfic i que conformen nuclis més tancats.

2.2.3. Mobilitat per estudis

L'anàlisi de l'origen i procedència dels estudiants de Granollers és podria concretar en que arriben a Granollers el doble de persones que les que surten a estudiar fora de la ciutat. Mentre les primeres sumen 4.626 persones, els que marxen fora són 2.286. De totes les persones que venien a estudiar a Granollers l'any 1996 el 58% provenien dels altres tres municipis de l'àmbit de Granollers, la resta, majoritàriament, provenien de municipis de la resta de la comarca.

En canvi, els que marxen a estudiar a fora de la ciutat, marxen a llocs més allunyats, on es troben els centres universitaris com són Barcelona, Cerdanyola (Bellaterra, UAB), Vic i Girona. Els altres casos són motius molts específics com Canovelles, que és producte de la continuïtat urbana amb el barri del Congost i alguns veïns d'aquest barri porten els seus fills a les escoles de l'altre municipi; i Llinars del Vallès i la Garriga per localitzar dues escoles privades molt grans. Tot això porta a la conclusió que Granollers esdevé capital educativa de bona part de la comarca, tal com és pot observar en el gràfic d'origen de la població estudiantil, i la falta de centres universitaris provoca que les persones que volen cursar estudis superiors hagin de sortir fora de la ciutat. Les úniques excepcions són les dues escoles: el Ginebró (Llinars del Vallès) i el SEK (la Garriga) que se subministren bàsicament de població del Vallès Oriental.

Desplaçaments residència-estudi per municipis d'origen i destins, 1996.

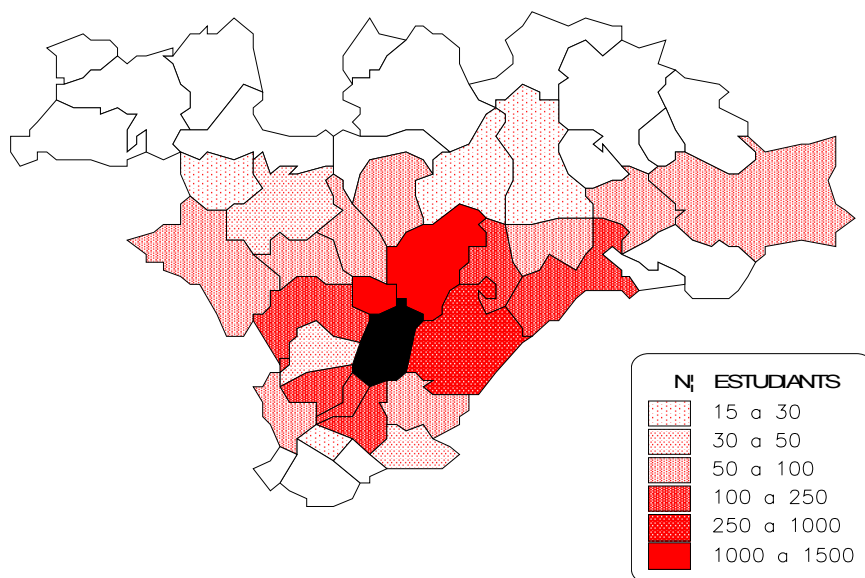
MUNICIPIS ORIGEN	Total	MUNICIPIS DESTINS	Total
Desplaçaments interns	9039	Desplaçaments interns	9039
Desplaçaments des d'altres municipis	4626	Desplaçaments a altres municipis	2286
Franqueses del Vallès, les	1127	Barcelona	817
Canovelles	1084	Cerdanyola del Vallès	334
Roca del Vallès, la	471	Canovelles	127
Montornès del Vallès	209	Vic	98
Cardedeu	192	Girona	96
Montmeló	138	Badalona	94
Lliçà d'Amunt	116	Llinars del Vallès	91
Llinars del Vallès	107	La Garriga	89
Parets del Vallès	102	Sabadell	65
L'Ametlla del Vallès	86	Les Franqueses del Vallès	60
Sant Celoni	84	Terrassa	55
La Garriga	77	La Roca del Vallès	49
Santa Eulàlia de Ronçana	72	Mollet del Vallès	30
Vilanova del Vallès	72	Sant Cugat del Vallès	27
Mollet del Vallès	70	Vilanova del Vallès	20
Barcelona	66	Mataró	19
Caldes de Montbui	58	Santa Eulàlia de Ronçana	16
Sant Antoni de Vilamajor	52	Sentmenat	15
Santa Maria de Palautordera	51	Resta de Catalunya	169
Resta de Catalunya	392	Fora de Catalunya	31

Font: Elaboració pròpia a partir de la web de l'IDESCAT.

Pot notar-se que els desplaçaments a les quatre ciutats universitàries dalt esmentades sumen 1.345 persones, més de la meitat del total que surten de Granollers per motius d'estudi.

Mobilitat Residència-Estudi de Granollers, 1996.

MOBILITAT RESIDÈNCIA-ESTUDI PER ORÍGEN GRANOLLERS - 1996

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del propi Hospital.

2.2.4. Les variables macroeconòmiques bàsiques

El Producte Interior Brut mesura els valors de les produccions efectuades a l'interior d'un àmbit, i és per tant una mesura de l'activitat econòmica que s'hi genera. Les dades en valors absoluts a nivell municipal només es disposen pel 1991 i 1996. En aquest període tots els àmbits territorials han incrementat el seu PIB en valors absoluts, però en termes relatius durant el mateix període només ha crescut Canovelles, les Franqueses del Vallès i Granollers, mentre que la resta d'àmbits ha disminuït. Tot i l'evolució que s'ha produït continuen existint unes diferències molt importants entre els municipis de l'àmbit de Granollers: la capital comarcal continua sent la que disposa d'un PIB més alt amb un índex del 131,5 i Canovelles del més baix amb un 69,9. Per la seva banda, les zones més amples, comarca i regió metropolitana, han perdut dinamisme respecte el conjunt de l'economia catalana.

Producte Interior Brut a preus de mercat, 1991-1996.

	1991		1996	
	milers PTA	Índex Catalunya = 100	Milers PTA	Índex Catalunya = 100
Canovelles	1.054,15	59,51	1.695,31	69,88
Les Franqueses del Vallès	1.873,52	105,77	2.737,90	112,85
Granollers	2.316,07	130,75	3.191,67	131,55
La Roca del Vallès	1.763,32	99,55	2.096,26	86,40
Vallès Oriental	1.927,17	108,80	2.520,44	103,89
RMB	1.783,20	100,67	2.431,50	100,22
Catalunya	1.771,32	100,00	2.426,18	100,00

Font: web de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

L'altre indicador disponible a nivell municipal, encara que sigui general i per tant, només serveixi com aproximació de la realitat al no ser un indicador específic, és la renda bruta familiar disponible. L'Rbfd mesura la capacitat econòmica de les famílies abans d'haver pagat els impostos, i tot les deficiències que comporta, almenys és una mesura de la capacitat de

consum de les famílies. Les dades obtingudes mostren un increment en valors absoluts de la renda de les famílies, però al mateix temps s'observa un increment de les diferències entre els propis municipis de l'àmbit de Granollers degut a la localització a la Roca del Vallès (almenys en determinades urbanitzacions) de les persones amb majors recursos econòmics.

Renda bruta familiar disponible, 1991-1996.

	1991		1996	
	milers PTA	Índex Catalunya = 100	Milers PTA	Índex Catalunya = 100
Canovelles	960,22	83,10	1.285,21	82,12
Les Franqueses del Vallès	1.001,57	86,68	1.439,58	91,98
Granollers	1.153,82	99,86	1.538,63	98,31
La Roca del Vallès	1.159,68	100,37	1.722,55	110,06
Vallès Oriental	1.095,02	94,96	1.555,63	99,39
RMB	1.153,53	100,03	1.542,66	98,56
Catalunya	1.153,19	100,00	1.565,13	100,00

Font: web de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

2.2.5. Els sectors d'activitat

2.2.5.1 Sector primari

El sector primari fa temps que té una escassa presència en el municipi de Granollers. A més, a l'igual que ha succeït en el context de Catalunya, i sobretot a l'àrea metropolitana de Barcelona, els últims anys aquesta activitat ha anat disminuint.

Les explotacions agràries de l'àmbit de Granollers són 309, havent-se reduït en un 46% ja que n'hi havia 567 fa 10 anys.

A més de l'escassetat d'explotacions, la majoria tenen un caràcter ramader, creant una situació més especial. S'observa una gran disminució de les granges al municipi de Granollers, o el creixement del teixit urbà ha forçat a retirar les explotacions de ramaderia lluny de la població.

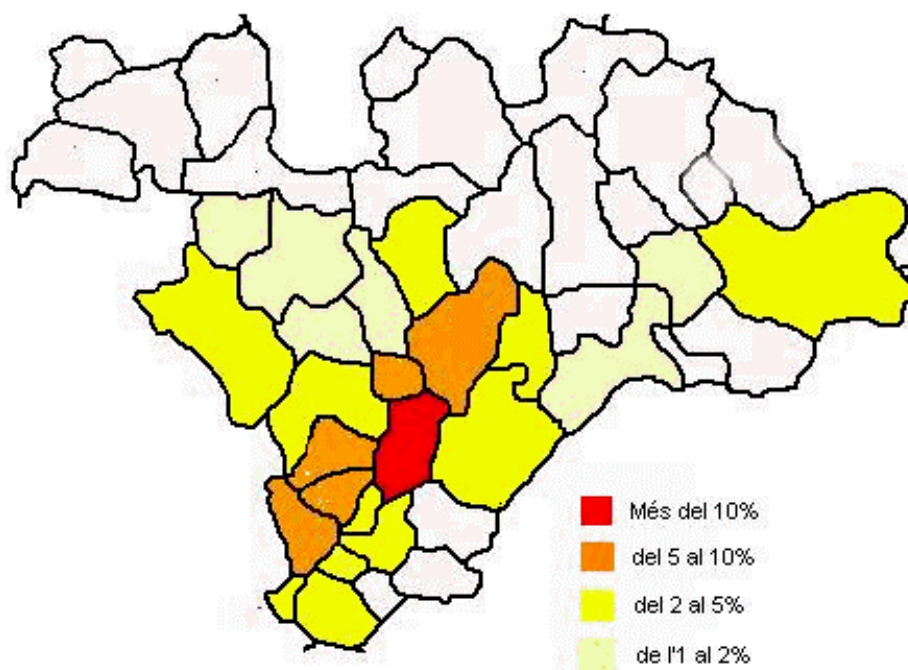
El predomini d'aquests tipus d'explotacions està directament relacionat amb el fet que aquestes són les que produeixen un major rendiment sobre les que són només agrícoles. Però caldrà saber com repercutiran en les explotacions amb ramaderia les diferents tipus de pesta que han aparegut a Catalunya en els últims anys, complicant l'existència d'aquestes explotacions.

En un altre aspecte, els tamanyos predominants de les explotacions en els municipis de l'àmbit de Granollers es concentren de forma similar entre els grups de 2-5; 5-10 i 10-20 Ha., amb un percentatge una mica més elevat que el conjunt de Catalunya, per no haver cap explotació de més de 100 Ha. Cal tenir en compte que un nombre total d'explotacions tan baixes desvirtua els resultats percentuals, però reflecteix la tendència del territori d'estudi.

2.2.5.2 Sector secundari

La indústria és el sector clau a l'economia del Vallès Oriental. La industrialització de la comarca data del segle XVIII, si bé el procés no va prendre tanta volada com el Vallès Occidental i, en conseqüència, la comarca va mantenir una economia més agrària.

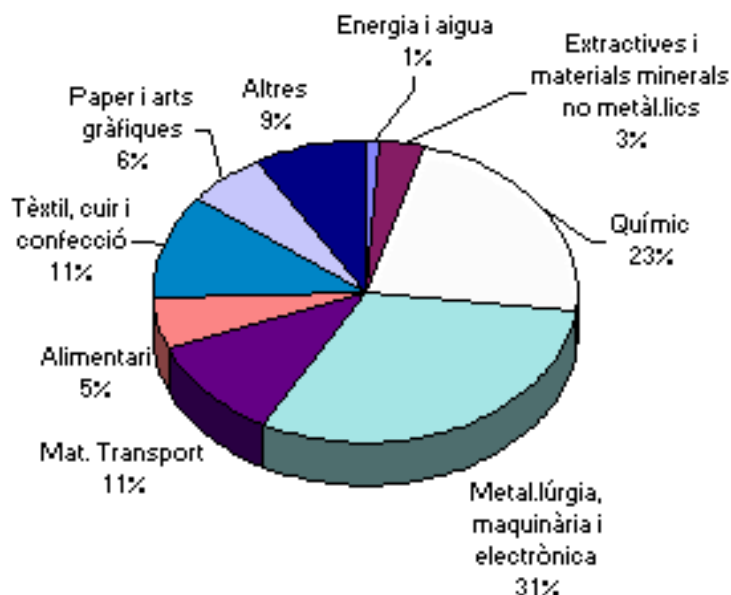
En una primera aproximació, s'analitza el nombre d'establiments municipals a nivell comarcal. Se'n pot extreure que territorialment, la distribució no és gens homogènia, tan sols sis municipis (Canovelles, les Franqueses, Granollers, Lliçà de Vall, Mollet del Vallès i Parets del Vallès) concentren gairebé la meitat dels establiments industrials i coincideixen amb les zones més baixes de la comarca on hi ha els grans polígons industrials. Cal fer una referència particular al cas de Sant Celoni on hi ha una concentració notable d'indústries del sector químic. Distribució municipal del nombre d'establiments industrials al Vallès Oriental, 1999.

Font: www.gencat.es/dict/revista/19/comarca/vallesoriental.htm

En termes de distribució de l'ocupació industrial predomina a l'any 1999 el sector del metall (30% dels 48.000 ocupats), i en termes d'ocupació el sector químic ocupa, de forma clara, la segona posició. En qualsevol cas, val a dir que aquestes xifres mostren una diversificació important de l'activitat industrial al Vallès Oriental.

Distribució sectorial de la població ocupada a la indústria al Vallès Oriental (2000)

Font: www.gencat.es/dict/revista/19/comarca/vallesoriental.htm a partir de l'Anuari Econòmic Comarcal 2000. Caixa de Catalunya.

2.2.5.3 La construcció

El nombre total dels habitatges acabats al Vallès Oriental és quantitativament baix respecte de les comarques de la Regió Metropolitana, sent només inferiors els valors de l'Alt Penedès i el Garraf. La diferència entre comarques es deu principalment al volum de població en cada una d'elles. Si relacionem els habitatges acabats amb la població, això dona l'any 2000 uns resultats bastants similars per totes les comarques amb valors pròxims a 9,75 habitatge per cada 1.000 persones, a excepció del Garraf, amb índex més elevat. Si apliquem els mateixos indicadors a l'àmbit de Granollers el resultat obtingut és inferior al conjunt comarcal.

Habitatges acabats: Comarques de la Regió Metropolitana de Barcelona (1), 1990-2000.

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Alt Penedès	431	416	547	793	610	673	634	900	674	740
Baix Llobregat	3.227	2.829	3.353	4.475	4.702	5.454	5.739	7.377	7.097	6.458
Barcelonès	4.191	4.840	3.577	3.061	4.086	3.621	5.580	5.681	5.052	5.871
Garraf	859	1.104	1.045	1.077	1.090	1.489	1.240	1.546	1.254	1.751
Maresme	2.521	2.079	1.878	1.868	2.259	2.557	2.916	3.315	3.174	3.299
V. Occidental	3.663	3.337	4.921	5.084	5.801	7.361	6.149	7.457	7.818	7.373
V. Oriental	2.014	1.687	2.501	2.492	3.392	3.431	3.299	3.353	3.175	3.017
Catalunya	37.394	30.980	33.679	32.814	36.547	39.812	40.490	47.449	49.875	54.224

(1) A partir de 1995 correspon a obra nova, excloses les millores i ampliacions.

Font: DGAH segons certificats finals d'obra dels col·legis d'aparelladors.

El ritme de finalització d'habitatges a l'àmbit de Granollers durant tota la dècada dels 90 ha sofert alts i baixos, malgrat que es defineix una tendència positiva. Al conjunt dels 4 municipis es van acabar durant el període 1993 a 1996 2.446 habitatges, mentre els 4 anys següents en foren 2.968. Aquest increment de vivendes acabades és producte del constant creixement que es dona aquests anys en els municipis de les Franqueses del Vallès i la Roca del Vallès. Dades que es corresponen amb el substancial increment de població d'aquests dos municipis. Tot i això, el municipi de Granollers continua sent on més habitatges s'acaben cada any, superant gairebé tots els anys les 300 unitats.

Habitatges acabats: Municipis àmbit de Granollers (1), 1993-2000.

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Canovelles	43	29	20	40	46	51	35	71
Les Franqueses del Vallès	69	155	143	157	220	221	225	249
Granollers	346	227	581	290	371	329	503	319
La Roca del Vallès	69	74	127	76	90	69	41	128
Àmbit de Granollers	527	485	871	563	727	670	804	767
Vallès Oriental	2.501	2.492	3.392	3.431	3.299	3.353	3.175	3.017

(1) A partir de 1995 correspon a obra nova, excloses les millores i ampliacions.

Font: IDESCAT segons certificats finals d'obra dels col·legis d'aparelladors.

Per un altre costat, analitzar les dades sobre els habitatges iniciats és un bon indicador de les expectatives del sector productor d'habitatges i per tant, de l'economia dels territoris. Si comparem les dades corresponents als habitatges iniciats o visats residencials amb els habitatges acabats mostra que el dinamisme de l'inici d'obres és superior. La tendència en la dècada dels 90 ha anat en augment en totes les comarques, la qual cosa evidencia una situació de creixement econòmic que queda reflectida en el conjunt de Catalunya.

A nivell dels municipis de l'àmbit destaca en nombre absolut el nombre de visats de l'any 2000 a Canovelles després d'una dècada molt minsa, i que segurament repercutirà en una recuperació de la població; i sobretot la reducció dels últims anys de Granollers, mostra de l'esgotament del sòl edificable.

Habitatges iniciats: Municipis àmbit de Granollers (1), 1993-2000.

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Canovelles	14	29	37	32	73	84	151	242
Les Franqueses del Vallès	129	138	223	209	301	264	193	181
Granollers	615	484	293	399	478	655	395	346
La Roca del Vallès	93	177	111	66	45	170	114	148
Àmbit de Granollers	851	828	664	706	897	1173	853	917
Vallès Oriental	3.000	3.664	3.780	3.624	3.715	4.027	3.995	4.274

Font: IDESCAT segons projectes visats pels col·legis d'aparelladors.

En quant al preu mitjà dels habitatges, s'ha situat en 206.503 ptes/m² construït l'any 2000. Durant la primera meitat dels anys 90 l'evolució dels preus de l'habitatge va ser a l'alça, però a la segona meitat els preus han continuat pujant de forma més espectacular en totes les ciutats de la Regió Metropolitana de Barcelona. En el període de 1996 al 2000 a la ciutat de Granollers el preu va pujar més d'un 43%, i a l'últim any un 14%. Tot i aquests valors, la situació general de les ciutats de la rodalia de Barcelona ocasiona que Granollers continuï sent una de les ciutats més barates, fins i tot més que Mollet del Vallès. Les ciutats amb preus inferiors a la capital del Vallès Oriental són les més allunyades de Barcelona: Igualada, Manresa, Vilafranca del Penedès i Vilanova i la Geltrú.

2.2.5.4 Sector terciari

Havent analitzat en altres punts de la Memòria diverses característiques del sector serveis, en aquest breu apartat només es comenten les dades de les empreses i dels treballadors assalariats que estan empleats el sector serveis.

Granollers concentra, com era d'esperar el major nombre d'empreses i assalariats respecte els altres municipis de l'àmbit i presenta una diferència relativa entre les activitats de la majoria de les empreses i dels assalariats. En l'àmbit de l'empresa destaquen els sectors del comerç al detall, seguit d'altres activitats empresarials i del comerç a l'engròs superant en el primer cas les 450 empreses i les 240 en els altres dos casos. A major distància es troben l'hosteleria i les activitats immobiliàries i les d'activitats diverses de serveis personals. Per la seva banda, el nombre d'assalariats és més nombrós en les empreses del comerç a l'engròs, d'activitats sanitàries i del comerç al detall. Això és degut a dos fets: una major grandària de les empreses dedicades en els dos primers casos, i en el cas sanitari la quantitat de llocs de treball que proporcionen els tres hospitals que hi ha a Granollers.

Contemplant de manera més genèrica les activitats, i contrastant les dades amb les d'altres capitals comarcals, s'observa com la ciutat de Granollers disposa d'una posició intermitja dintre de cada sector d'activitat, en l'aspecte industrial té més participació Igualada, i en menor mesura Mataró; en el terciari el major percentatge és per Vilanova i la Geltrú, Manresa i Vic.

2.2.6. Granollers com a centre comarcal: àmbits de mercat, sanitari i transport

2.2.6.1 Centre de mercat

L'àmbit comercial ha estat el factor més important per a definir la centralitat comarcal, degut a la llarga tradició comercial de la comarca. Des d'època romana el Vallès Oriental es va dedicar principalment al conreu de cereals, vinya i olivera. L'arribada de la industrialització i el desenvolupament de les comunicacions, sobretot del ferrocarril, va fer de Granollers un nucli d'atracció demogràfica. Des de llavors, la indústria i el comerç eren i són els seus eixos vertebradors.

El sector serveis representava al 2001 en el Vallès Oriental el 58,5% de les empreses i dels assalariats. Del conjunt d'activitats del sector terciari, el comerç assoleix un protagonisme destacat amb un 37,6%, dades molt semblants pel municipi de Granollers. És evident que Granollers presenta el major nombre de botigues de tota la comarca pel seu caràcter de centre d'una àrea comercial, però alhora com a subministrament de les persones que viuen a la ciutat. Al nucli urbà de Granollers el petit comerç al detall és hegemònic, però també hi són molt abundants els establiments d'hosteleria (bars, cafeteries i restaurants), reparacions i l'estètica (peruqueria).

Entrant en més detall, l'any 2000 la nostra ciutat tenia oberts 1.133 establiments comercials, dels quals només 85 se situaven en mercats o galeries comercials, la qual cosa significa que el 92,5% de la totalitat de comerços hi eren a peu de carrer. Si ens fixem en la tipologia dels locals, predominen els de venda de productes quotidians alimentaris, però el percentatge que suposa en el conjunt d'establiments és bastant inferior al que es dona a la comarca i al conjunt de Catalunya. Per contra tenen més importància els comerços de productes de reposició no

quotidiana (equipament de la llar, equipament de la persona i lleure i cultura), per tractar-se d'una ciutat que abasteix en aquests aspectes una zona molt més ampla que el propi municipi. El nombre de locals dóna una idea sobre el comerç de la ciutat, però s'ha de relacionar amb la superfície que ocupen aquests establiments. Els resultats mostren que la superfície mitjana és superior a Granollers que en el conjunt de Catalunya. Destaca la superfície del sector d'automoció i carburants i els destinats a comerç mixt amb més de 200 m² per locals a causa de les dimensions de les benzineres. Si comparem els percentatges entre establiments i superfícies ens adonem que el tamany d'establiments de venda quotidiana alimentària és la tipologia amb una superfície mitjana més petita, amb 61 m², però superior a la mitjana de Catalunya, una major dimensió que també es dóna en totes les altres tipologies.

Per una altra banda, és de vital importància conèixer la percepció i valoració que donen les persones sobre el comerç. En aquest cas, ens referirem al Centre Comercial de Granollers per ser la zona amb més establiments de la ciutat. Per això, sintetitzarem les diverses enquestes d'hàbits de compra i consum i d'atractivitat comercial, així com les dels índexs de satisfacció realitzades els últims anys. Segons els resultats de les diverses enquestes, el 40% de les persones que compren a Granollers viuen a altres municipis i la majoria d'aquests (més del 80%) provenen de municipis de la resta de la comarca. Els municipis amb un percentatge major del 3% del total de persones provinents de fora són els següents: la Garriga amb un 12%; Barcelona amb un 8%; la Roca del Vallès amb un 7%; Cardedeu, les Franqueses del Vallès i Lliçà d'Amunt, amb un 6%; Montornès del Vallès, l'Ametlla del Vallès i Canovelles al voltant del 5% i Caldes de Montbui, Bigues i Riells, Aiguafreda i Montmeló amb més del 3%. La resta de municipis tenen un pes específic inferior al 3%. Amb aquestes dades queda demostrada la forta atracció comercial de Granollers per la resta de municipis de la comarca. L'única procedència de fora del Vallès Oriental és la capital catalana, que està vinculada a raons de treball. Encara que es pugui pensar que això podria succeir amb la resta de municipis, als entrevistats se'ls hi va preguntar pel principal motiu del desplaçament, dels quals el 36,5% van dir que el motiu principal era anar de compres, mentre que el motiu secundari del desplaçament era un 66%. En quant als motius de compra a Granollers és la comoditat en un 70% dels casos, mentre que els factors d'elecció dels establiments predominen els que proporcionen una bona qualitat del producte a adquirir, tot i tenir en conte, però en menor mesura, el preu i l'assortiment de productes.

S'ha de destacar els establiments el "mercat ambulant" que a Granollers se celebra el dijous. Tot i fer-se per la gent de la pròpia ciutat, el dia de mercat aplega molta gent de les rodalies, especialment dels municipis de l'àmbit de Granollers, degut al nombre de comerciants que es concentren aquí. El nombre total de comerciants en el mercat de la nostra vila són de 477. Cal recordar que aquesta tipologia de comerç està difosa en la majoria de municipis de la comarca, entre els quals també es troben els de la rodalia de Granollers, però amb un nombre de comerços força inferiors al del nostre municipi.

Tot i el potencial que arriba a tenir el comerç a Granollers, és un sector que s'ha de tenir en consideració perquè la millora en les infraestructures amb Barcelona i una major freqüència en els transports públics pot influir en que la gent de la comarca i de la pròpia ciutat es desplacin a comprar a grans centres comercials. A més, l'obertura els últims anys de diversos grans centres comercials a la capital catalana, afegeix un punt d'atracció més a Barcelona, i podria influir de forma negativa en els comerços de la resta de ciutats de l'àrea metropolitana, entre les quals Granollers, encara que és massa d'hora per conèixer les conseqüències que pot arribar a tenir.

2.2.6.2 Àmbit sanitari

La comarca del Vallès Oriental disposa de 6 centres de titularitat privada que corresponen a centres de residència i 4 centres de titularitat pública, dels quals 2 es localitzen a Granollers. La totalitat de centres sumen 881 llits, i representen 2,91 llits/1000 hab. Respecte el tamany dels centres, destaca per sobre de tots l'Hospital General de Granollers amb 268 llits i unes instal·lacions més completes i amb un major nombre d'especialitats. A continuació hi ha la Fundació Privada Hospital de Mollet amb 174, el de Sant Celoni amb 100 llits i la Policlínica del Vallès amb 87.

Centres i llits hospitalaris als municipis del Vallès Oriental, 2001.

	Centres públics	Llits	Centres privats	Llits	Total centres	Llits	Llits/ 1000 hab
Ametlla del Vallès, l'	0	0	3	147	3	147	--
Caldes de Montbui	0	0	1	45	1	45	--
Granollers	2	355	1	20	3	375	--
Mollet del Vallès	1	174	0	0	1	174	--
Sant Celoni	1	100	1	40	2	140	--
Vallès Oriental	4	629	6	252	10	881	2,91

Font: Elaboració pròpia a partir de la web del Departament de Sanitat de la Generalitat de Catalunya.

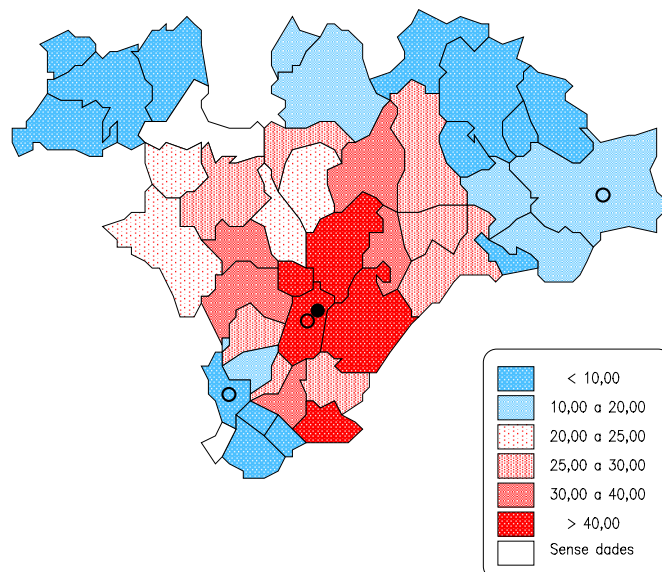
Les dades assistencials dels centres hospitalaris de Granollers mostren que l'HGG és amb diferència el que té un nombre més elevat de visites mèdiques, i que els últims anys s'estan incrementant de forma considerable per l'increment de població que rep la comarca i per l'arribada a edats avançades de generacions nombroses que requereixen d'una major assistència mèdica.

Els mapes creats a partir dels índexs d'urgències i consultes externes aporten una visió dels municipis que tenen una major atracció per l'Hospital de Granollers. Els intervals s'han escollit de forma que els municipis amb color vermell, (intensitat de color en funció del major vincle), són els considerats de l'àmbit de l'Hospital, perquè l'índex és suficientment alt com per entendre que la relació és bastant intensa, i es tracta del principal Hospital d'atenció d'aquests municipis. En canvi, els de color blau són aquells on els resultats dels índexs són baixos, i no són significatius de l'atracció de l'Hospital de Granollers, implicant que som en una àrea vinculada a un altre Hospital.

El resultat que ens proporcionen els dos mapes "Índex d'urgències" i "Índex de consultes externes" forma unes àrees molt definides. L'àrea de color vermell són els municipis amb una assistència d'urgències i consultes externes a l'Hospital General de Granollers en proporció a la intensitat del color. Dins d'aquest àmbit, destaca els municipis més propers a Granollers i els de la Vall del Tenes, més Figaró-Montmany i Aiguafreda. Per una altra banda hi ha una segona àrea on el grau d'atracció no és tan intens, municipis formats per una segona corona de Granollers, i tres àrees on l'àmbit sanitari està majoritàriament vinculat a altres hospitals: àrea de Mollet amb el seu propi hospital, els voltants de St Celoni, també per la mateixa causa, i l'àrea de Castellterçol on hi ha el dubte si van a Vic o a Manresa. Hi ha diferència entre els dos índexs degut a la concentració d'especialitats mèdiques a l'Hospital General de Granollers.

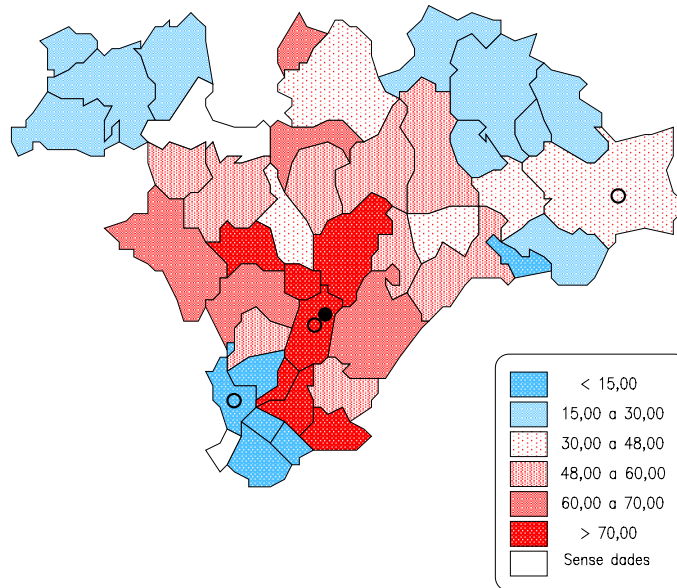
Índexs d'assistències a l'Hospital General de Granollers, 2001.

ÍNDEX D'URGÈNCIES A L'HOSPITAL GENERAL DE GRANOLLERS -

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del propi Hospital.

ÍNDEX DE CONSULTES EXTERNES A L'HOSPITAL GENERAL DE GRANOLLERS -

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del propi Hospital

2.2.6.3 Centre de transports

Un altre aspecte important que converteix Granollers en centre principal de la comarca és que concentra el principal node de transport de la xarxa pública. Aquesta és una característica intrínseca de la capital comarcal degut a la seva localització física en el centre del Vallès Oriental, a ser el lloc amb una concentració més important de la població i a disposar de la seu dels organismes comarcals. El centre de comunicacions per carretera és palès amb el pas de l'autopista A-7; N-152 (Barcelona-Puigcerdà); la C-251 (Barcelona-Girona); C-1415 (Mataró-Caldes de Montbui); BP-5002 (Granollers-el Masnou); BV-1432 (Carretera de Lliçà d'Amunt); BV-1439 (Canovelles); BV-5003 (a Montmeló); i Autopista Mataró-Granollers B-40. A més de passar-hi dues de línies de ferrocarril (Girona-Portbou i Vic-Puigcerdà).

El transport públic de passatgers per carretera es constitueix per les diferents línies d'autobús. A la comarca existeixen dues terminals: una a Granollers i l'altra a Caldes de Montbui. La primera, molt més important, concentra la major part del tràfic de línies interurbanes amb 26 línies diurnes més 3 de nocturnes, mentre la segona només disposa de 7 línies interurbanes i 1 nocturna. La resta de municipis disposen de diferents parades i diverses línies que connecten entre elles, però la majoria té un nombre molt escàs de serveis que realitzen aquestes línies.

Tan important és el nombre de municipis comunicats amb Granollers com la freqüència de pas dels autobusos d'aquestes línies. Els destins amb un major nombre de viatges en dies feiners són: Barcelona amb 30 viatges diaris en cada sentit, la Garriga amb 28 recorreguts, Montornès Nord amb 22 viatges, i Mataró amb 15 trajectes. La resta de destinacions no superen els 10 viatges diaris i en la majoria de casos fins i tot inferiors a 4 viatges diaris.

Els resultats obtinguts dels principals trajectes amb origen Granollers extrets a partir de les estadístiques de l'empresa Sagalés ens proporcionen un descens de la utilització del servei d'autobusos en els casos de destins com Barcelona i Vic, mentre Caldes de Montbui continua amb valors similars de l'any 1996, i a Mataró hi ha una tendència a l'alça. La diferent evolució entre els dos primers trajectes i els dos segons es deu sobretot a la possibilitat d'anar-hi en un altre mode de transport, el ferrocarril, i la major freqüència d'aquest.

L'altre mode de transport públic, el ferrocarril, condicionat per l'orografia de Catalunya manté ben comunicada tota la comarca a través de les dues línies que passen pel territori. Les dues línies són Girona-Portbou i Vic-Puigcerdà, les quals no tenen connexió entre elles a Granollers

i, per tant, la ciutat disposa d'una estació de ferrocarril a cada línia, localitzades a dos extrems de la ciutat. A més d'aquestes, el mes de febrer s'ha obert una altra estació a la primera línia en el límit municipal amb les Franqueses del Vallès, que apropa el ferrocarril a la zona més llunyana de les estacions actuals **ciutat?** i descongestiona l'estació de Granollers Centre. Aquestes dues i, ja actualment tres, són autèntics punts de connexió amb la resta de municipis de la comarca ja que el Vallès Oriental disposa de 15 estacions de ferrocarril comunicant 13 municipis.

L'evolució dels usuaris del servei de rodalies de RENFE s'incrementa any rere any tant a l'estació de Granollers-Centre com a la de Granollers-Canovelles, mantenint una diferència favorable a la primera estació per la major facilitat d'accés des de la major part del nucli urbà i la major freqüència de pas dels trens. Tal com s'ha comentat abans, l'obertura de la nova estació farà reduir en els primers anys el nombre d'usuaris de l'estació de Granollers-Centre, però és evident que la reducció no serà molt important per la consideració de la nova estació com a baixador i per tant, s'hi aturaran pocs trens i hi ha trajectes que tenen la finalització del seu recorregut a la pròpia estació de Granollers-Centre. A més, l'estació de França (G-C) és la més propera pròxima a l'àrea urbanitzable més important de la ciutat, la qual cosa tornarà a incrementar el nombre d'usuaris en poc temps.

Evolució del passatge de rodalies de RENFE a les estacions de Granollers

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Granollers-Centre	1.569.003	1.578.994	1.572.559	1.575.121	1.639.235	1.884.940
Granollers-Canovelles	342.651	407.822	404.302	417.990	434.787	479.005
Total	1.911.654	1.986.816	1.976.861	1.993.111	2.074.022	2.323.945

Font: PLA ESTRATÈGIC DE GRANOLLERS: Indicators Econòmics i Socials, Diversos anys.

I per últim, s'introdueixen dades sobre el nombre d'aparcaments de propietat pública o en concessió i les zones blaves. En el mapa de Granollers, els espais d'aparcament estan classificats en tres categories diferents: les zones blaves (carrers on es cobra l'estacionament); pàrquings (superfícies destinades a l'aparcament de cotxes localitzats en espais descoberts) i garatges (recintes tancats destinats a l'aparcament que estan coberts).

En total consten 4 zones blaves, 8 aparcaments i 7 garatges dels quals la majoria ja estan en funcionament, mentre els tres que no ho estan, s'obriran en poc temps. Aquests tres últims, Av. Parc, Condestable de Portugal i P. del Teatre, col.laboraran a aminorar el greu dèficit de places d'aparcament que té el centre de Granollers.

Això no obstant, el problema de l'aparcament és greu, i requerirà mesures concretes i importants per al seu millorament.

2.3. Població i habitatge

El document 1 de l'"Estudi de les necessitats d'habitatge a la ciutat de Granollers" (Annex 3) dut a terme per Carme Trilla, A. Blanes, R. Vergés i J. López, analitza l'evolució de la població, i realitza unes projeccions demogràfiques que cal considerar altament fiables, en funció dels paràmetres seleccionats per a efectuar-les.

Per a una informació més detallada remetem a l'esmentat estudi, del qual reproduïm les dades que considerem més rellevants.

2.3.1. Evolució de la població.

La població de Granollers ha seguit una tendència irregular en els darrers vint anys: després d'un fort creixement (14%) en la dècada dels 80, es va enregistrar una aturada i fins i tot descens entre 1991 i 1996, el qual s'ha recuperat àmpliament des d'aleshores ençà, per arribar a les 54.858 persones l'any 2001 (un 21% per damunt l'any 1981). Malgrat tot, la caiguda entre 1991 i 1996 podria haver estat només una moderació en el creixement si s'hagués produït en el seu moment la correcció del padró que només s'ha realitzat a partir de 1996.

Evolució de la població de Granollers (1981-2001)

Any	Població	Variació quinquennal	Variació 1981-2001
1981	45.348		
1986	47.967	5,8%	
1991	51.873	8,1%	
1996	50.965	-1,8%	
2001	54.858	7,6%	21,0%

Font: IDESCAT

Els naixements s'han mogut al voltant dels 535 anuals durant els anys 90, mentre que les defuncions se situaven al voltant de les 350, cosa que dona idea de la dinàmica vegetativa positiva del municipi. El nombre de matrimonis mitjà és, per la seva banda, de 273.

El moviment migratori de Granollers es caracteritzà a finals dels anys 90 per un cert equilibri entre el nombre de persones que arribaven al municipi i les que en marxaven. Els saldos migratoris han estat baixos i compensats entre si en alguns anys, amb l'excepció d'unes puntes importants d'entrada durant 1998 i 1999 i, especialment, en el darrer any 2001 (788 persones). Aquestes dades s'han corregit des de l'any 1997, de manera que han posat en evidència l'entrada neta de més de 2.000 persones que s'hauria distribuït, probablement, els anys 90.

Evolució de les llars de Granollers (1981-2001)

Any	Llars	Variació quinquennal	Variació 1981-2001
1981	12.796		
1986	13.888	8,5%	
1991	15.179	9,3%	
1996	16.830	10,9%	
2001*	19.236	14,3%	50,3%

* Escenari Constant

Font: IDESCAT

Les llars de Granollers segueixen la pauta comuna a la del conjunt de Catalunya de creixement més accentuat que la població: han passat de 12.795 l'any 1981 a 19.236 el 2001, és a dir, un augment del 50% enfront del 21% de la població. Aquest distint comportament de la població i les llars explica unes importants necessitats d'habitatge, i és la base de projecció d'aquestes necessitats de cara al futur.

2.3.2. Projeccions de la població al 2.016.

Les projeccions de població del municipi de Granollers han partit d'una població inicial a 1 de gener de 2002, de 54.858 persones, fruit dels darrers ajustats del padró municipal i d'algunes correccions sobre baixes encara no registrades i naixements no comptabilitzats, i s'han fonamentat sobre les següents hipòtesis:

- Una mortalitat aproximada a la tendència que preveu l'IDESCAT per al conjunt de Catalunya, de 78 anys pels homes i de 85 anys per les dones, en el 2016;
- Una fecunditat de 1,8 fills per dona, lleugerament superior al que preveu l'IDESCAT, de 1,73, en base a una superior fecunditat actual de les dones de Granollers sobre la mitjana de Catalunya (1,31/1,25);
- Uns saldos migratoris positius per a tot el període de projecció, amb una punta de creixement en els dos primers quinquennis i una moderació en el darrer, d'acord amb la macro hipòtesi de descens de la mobilitat a l'interior de la Regió I en aquell horitzó.

L'any final de la projecció Granollers tindrà 6.391 habitants més que l'any 2001, de manera que el municipi arribarà als **61.249** habitants. Aquest creixement, lleugerament inferior a l'experimentat en els quinze anys anteriors a 2001 (14,36% vers 11,65%), serà motivat, gairebé en parts iguals, tant pel creixement vegetatiu com pel migratori. En efecte, de la diferència entre naixements i defuncions en resulta un saldo vegetatiu positiu de 3.307 persones, mentre que el saldo migratori, positiu, serà de 3.084.

Els naixements i les defuncions mantindran una evolució creixent i continuada a causa, d'una banda, de la recuperació de la fecunditat i, de l'altra, dels guanys en l'esperança de vida i el major volum de persones grans. El saldo migratori, contràriament, anirà caient de manera progressiva i continuada: de 1.470 persones entre els anys 2001 i 2006, a 553 entre 2011 i 2016, arran el descens de la mobilitat a l'interior de la Regió I.

La variació quinquennal projectada és la següent:

2.001	54.858 Habitants
2.006	57.356 Habitants
2.011	59.589 Habitants
2.016	61.249 Habitants

2.3.3. Projecció de les necessitats d'habitatge

L'esmentat estudi efectua projeccions de la població per grups d'edats quinquennals, que constitueix la base per a valorar les necessitats de població. Proposa dos escenaris possibles, un estacionari i un creixent en funció de la diferent "velocitat" en la reducció del nombre de persones per llar, que era de 3,30 l'any 1991 i s'estima entre 2,80 i 2,85 l'any 2001.

	REAL	MODEL	
		E. Estacionari	E. Creixent
2001			
Població	54.858	54.858	54.858
Persones/llar		2,85	2,80
Construcció 1991-2001	4.258		
Parc habitatges	Parc 1991 + construcció 1991-2001*	21.000	21.000
Habitatges principals/llars		19.236	19.595
Habitatges secundaris		250	250
Habitatges vacants		1.514	1.155
Sòl pendent edificació	4.500		
2016			
Població		61.249	61.249
Persones/llar		2,73	2,57
Parc habitatges	Parc 2001+ sòl pendent edificació	25.500	25.500
Habitatges principals/llars		22.466	23.817
Habitatges secundaris		250	250
Habitatges vacants		2.784	1.433

* Descomptat una xifra d'enderrocs estimada en el 0,15% del parc anual

Font: Població i habitatge: Censos IDESCAT/INE 1991. Construcció, habitatges visats: D.G. Arquitectura i Habitatge

Com a síntesi dels escenaris presentats, es pot assenyalar que:

1. Les noves necessitats d'habitatge principal a Granollers entre 2001 i 2016 oscil·laran entre un màxim de 4.222 i un mínim de 3.230, és a dir, unes mitjanes anuals de 281 i 215 habitatges.

2. El comportament dels habitatges secundaris és poc rellevant a Granollers perquè el seu volum, al voltant de 250, no altera de manera significativa el potencial global del parc.
3. El sostre total que preveu el planejament actual per a l'any 2016 és de 25.500 unitats si, als actuals 21.000 habitatges existents l'any 2001, s'hi afegixen els 4.500 encara pendents.
4. Si l'escenari demogràfic és el més moderat (que tan sols es considera a efectes d'anàlisi), la construcció d'aquests 4.500 habitatges pendents comportarà un augment del parc desocupat de fins a 2.784 habitatges, és a dir, fins el 10,9% del parc.
5. Si l'escenari és el més expansiu, el més versemblant, la construcció prevista serà adequada per al total de llars previst, la qual cosa farà mantenir el parc desocupat en taxes similars a les actuals (5%). De totes maneres, podria resultar insuficient si el parc vacant es dimensionés per damunt d'aquest mínim tècnic.

L'estratègia municipal, tant en termes de població, com en termes d'habitatge, creació de nous sòls o reconversió del parc existent, seran sens dubte decisius a l'hora d'intervenir en aquests horitzons i determinar la situació futura del municipi.

Cal, doncs, retenir que, en condicions normals, Granollers requerirà, en un horitzó de 15 anys, uns 4.500 nous habitatges, que s'elevarien a uns 5.000 si no és possible mantenir el percentatge d'habitatges desocupats a taxes similars a les actuals.

2.4. La disponibilitat de sostre.

Coherentment amb l'estudi anterior, que avalua les necessitats, s'han estudiat la capacitat de sostre encara vacant que ofereix Granollers en funció de la classificació i qualificació del sòl.

2.4.1. Sostre disponible en sòl no urbanitzable.

No es pren en consideració, per la seva baixíssima incidència en el conjunt.

2.4.2. Sostre disponible en sòl urbanitzable.

Es desprèn del següent quadre, on només hi consten aquells sectors que preveu el PGO i que encara no han completat el seu desenvolupament urbanístic.

Sector	Superfície	m ² /m ²	m ² sostre	nº hbg	hbg/ha
126	71.234	0,25	17.808	71	10
129	213.352	0,65	138.679	1.600	75
W	96.400	0,30	28.920	434	45
X	195.843	0,65	125.387	1.061	55
U	157.133	0,24	37.716	126	8

Les escasses preexistències en sòl urbanitzable no s'han pres en consideració.

Pot fer-se la hipòtesi que, durant la vigència del POUM, arribin a construir-se entre 2.500 i 3.000 d'aquests habitatges.

2.4.3. Sostre disponible en sòl urbà.

S'ha dut a terme un treball -més àmpliament referenciat a l'annex 7- de comptatge del sostre edificat i potencial al sòl urbà, prenent en consideració que l'edificació en volum disconforme per excés d'alçada (en general, construcció anterior al vigent PGO) no descompta sostre potencial. No s'ha considerat en aquesta anàlisi el sòl industrial.

Els recomptes s'han fet illa per illa, la qual cosa permet després la seva agrupació per zones i tipologies. S'ha comptat també la capacitat de les Unitats d'Actuació no desenvolupades.

En el conjunt urbà -que incorpora també els sòls urbanitzables del PGO ja desenvolupats urbanísticament- es poden ressaltar les següents xifres:

Capacitat total segons el PGO:	3.068.799 m ²
Capacitat total segons el PGO (afegint volums disconformes per excés d'alçada):	3.559.632 m ²
Sostre construït	2.750.486 m ²

Es dedueix que els volums disconformes, per un total de 490.833 m², representen una quantitat notable dintre del sostre construït, i diuen molt de la capacitat de contenció que ha mostrat el PGO vigent..

El sostre disponible total en sòl urbà és de 809.146 m². Cal matisar aquesta xifra per a deduir-ne el potencial d'habitatges.

De l'annex 7 se'n dedueix que la clau 1 (ciutat anterior a 1960) és la que acumula la major disponibilitat de sostre:

CLAU 1. (incloent volums disconformes)

	Amb p.b.	Sense p.b.
Capacitat segons PGO	2.884.112	2.171.856
Sostre construït	2.157.637	1.445.381
Sostre disponible	726.475	726.475

És a dir, el 89,8% del sostre disponible en sòl urbà s'acumula a la clau 1. Això s'explica pel canvi radical en el tipus de promoció immobiliària a partir dels darrers 30/40 anys, on l'edificació ha tendit a esgotar totalment la capacitat edificatòria dels solars.

Tot i que les plantes baixes s'utilitzen, en general, per a usos diferents als d'habitatge, no s'han descomptat per que la quantitat d'elles no edificada en la clau 1 és irrisòria. S'ha considerat, doncs, que tot el sostre disponible és en plantes pis.

Per tant, aplicant un promig de 90 m² útils per habitatge, corresponents a 112,5 m² construïts, apareixeria un potencial de 6.457 habitatges en clau 1, i de 735 a la resta del sòl urbà.

Cal tornar a matisar: si s'ha calculat que la clau 1 disposa actualment de 13.316 habitatges, és difícil pensar que pugui incrementar aquesta xifra en un 48,5%, més si el sostre disponible és només del 33,7% del ja edificat. La relació actual entre sostre construït (descomptada planta baixa) i nombre d'habitatges és, a la clau 1, de 108,54 m²/habitatge, quasi idèntica a la de les previsions.

És previsible que part del nou sostre es destini a usos terciaris –sobretot oficines- i seria, doncs, més adequat suposar un increment menor en el nombre d'habitatges.

Però, a més, s'ha de tenir en compte que el gra petit de la propietat en el centre urbà dificulta la seva transformació ràpida.

Des del POUM es poden prendre mesures d'agilització –unitats d'actuació, agrupació de solars, etc.- però que en cap cas aconseguiran esgotar el sostre de la clau 1, cosa que tampoc seria desitjable per altres conceptes. Una de les mesures, ja prevista, serà revisar les Unitats d'Actuació no tramitades a fi de facilitar-ne el desenvolupament.

Es pot concloure, que en l'horitzó temporal de la Revisió, el sòl urbà pot ser capaç per a oferir sense problemes els 1.200 a 2.500 nous habitatges necessaris per a cobrir la demanda esperada de 4.200 a 5.000 en 15 anys, ja que el sòl urbanitzable n'ha d'aportar un mínim de 2.500.

2.5. Tipologia parcel·lària i edificatòria.

Del mateix treball anterior -Annex 7- s'ha obtingut la següent classificació de les illes:

- Nucli antic.
- Creixements suburbans de parcel·la estreta:
 - No transformats (manteniment de parcel·les originals)
 - Transformats (agrupació de parcel·les)
- Eixample (parcel·les de façana ampla).
- Unifamiliar en filera.
- Edificació aïllada.
 - Plurifamiliar
 - Unifamiliar

En el que van ser els creixements suburbans de l'antic Granollers, i que ara constitueixen, amb el nucli antic, l'àrea central urbana, s'observa que la parcel·lació gòtica original ha patit un fort procés de transformació, consistent en l'agrupació de parcel·les i, més o menys paral·lelament, en l'increment d'alçades, transformant l'antiga casa suburbana en plurifamiliar. Ara bé, aquest procés es produeix de manera força irregular, com pot comprovar-se als plànols d'informació.

De l'Annex 7 obtenim les següents dades:

	Capacitat segons PGO	Sostre construït	Sostre disponible	% 3/1
A. Nucli antic i illes suburbanes no transformades	912.767	632.310	280.457	30,7
B. Illes suburbanes transformades	1.018.341	714.219	304.122	29,9
C. Eixample	908.538	771.878	136.660	15,0
D. Unifamiliar en filera	606.055	592.849	13.206	2,2
E. Aïllada plurifamiliar	376.678	374.521	157	0,0

Centrant-nos en les tres primeres claus –que en definitiva agrupen la immensa majoria del potencial edificable- trobem les següents capacitats teòriques d'habitatges:

	Nº habg. Possibles	Nº habg. Actuals	nous habg possibles	% 3/1
A. Nucli antic i illes suburbanes no transformades	5.853	3.034	2.819	48,2
B. Illes suburbanes transformades	6.777	4.097	2.680	39,5
C. Eixample	6.373	5.887	486	7,6

Per tant, el major nombre d'habitatges possibles correspon a les tipologies de nucli antic i suburbanes (transformades o no), i en percentatge, a les primeres, fruit de la seva menor transformació.

Es troba, doncs, la contradicció de que on es disposa de majors possibilitats de desenvolupament és a les àrees més antigues –i més congestionades- de la població.

El POUM haurà de vetllar per que aquest creixement “cap a dintre” es produeixi de manera que es mantinguin les qualitats ambientals d'aquestes àrees, i en lo possible es millorin les residencials, en especial allò que fa referència als problemes de circulació, aparcament i sorolls que hi són tan generalitzats.

2.6. El compliment del PGO VIGENT

En quant al sòl urbanitzable, es pot presentar el següent quadre

SÒL INDUSTRIAL PROGRAMAT A GRANOLLERS														
PLANS PARCIALS		SECTOR V1		SECTOR G4		SECTOR G3		SECTOR G1256		SECTOR F		SECTOR S	TOTAL	
Superfície total	m ²	161.990,00		126.255,00		92.784,67		554.493,00		397.153,00		351.150,00	1.683.825,67	
Sòl d'aprofitament privat	m ²	86.630,10	53%	86.270,00	68%	58.299,76	63%	369.117,00	67%	209.051,00	53%	192.407,00	1.001.774,86	59%
Sistema viari	m ²	36.980,82	23%	20.965,00	17%	13.433,75	14%	73.634,00	13%	76.162,00	19%	79.943,00	301.118,57	18%
Espais lliures	m ²	35.149,30	22%	12.660,00	10%	13.820,27	15%	92.934,00	17%	97.702,00	25%	78.800,00	331.065,57	20%
Equipaments	m ²	3.229,76	2%	6.360,00	5%	7.620,00	8%	8.808,00	2%	14.238,00	4%	21.385,00	61.640,76	4%
Ocupació de parcel·la	%	53,48		68,33		62,83		66,57		52,64		54,79	59,77	
Edificabilitat	m ² /m ² s	1,10		1,10		1,10		1,10		1,10		1,10	1,1	
Sòl Tipus I	m ²	30.660,77	35%	84.270,00	98%	0,00	0%	314.552,00	85%	133.073,00	64%	83.597,00	646.152,77	65%
Sòl Tipus II	m ²	55.969,33	65%	2.000,00	2%	58.299,76	100%	64.565,00	17%	75.978,00	36%	14.720,00	271.532,09	27%
Zona d'Establím. Especials	m ²	0,00		0,00								72.705,00	72.705,00	7%
		Desenvolupat		Desenvolupat		Desenvolupat		Aprovat		Desenvolupat		Desenvolupat		
ALTRES SECTORS URBANITZABLES NO PROGRAMATS SECTOR V2														
SÒL RESIDENCIAL PROGRAMAT A GRANOLLERS														
PLANS PARCIALS		SECTOR K		SECTOR X		SECTOR U		SECTOR Z1		SECTOR Z2		SECTOR D	TOTAL	
Superfície total	m ²	64.800,00		188.000,00		160.000,00		149.164,00		65.000,00			626.964,00	
Sòl d'aprofitament privat	m ²	27.033,00	42%	103.040,00	55%	96.000,00	60%	55.487,00	37%	35.750,00	55%		317.310,00	51%
Sistema viari	m ²	9.567,75	15%	47.000,00	25%	40.000,00	25%	46.476,00	31%	16.250,00	25%		159.293,75	25%
Espais lliures	m ²	28.199,25	44%	18.800,00	10%	16.000,00	10%	28.866,00	19%	6.500,00	10%		98.365,25	16%
Equipaments	m ²	10.572,43		18.800,00	10%	8.000,00	5%	18.335,00	12%	16.250,00	25%		71.957,43	11%
Ocupació de parcel·la	%	41,72						37,20						
Edificabilitat	m ² /m ² s	0,42		1,35 - 2,50		0,30		0,49		0,60				
Sostre residencial	m ²	21.111,75						89.417,00						
Total habitatges	ut.	142		658		240		671,00		60% / 40%				
Densitat	viv./Ha	21,90		35,00		15,00		44,98		45,00				
		Aprovat		Aprovat		Aprovat		Aprovat		Pendent				
ALTRES SECTORS URBANITZABLES NO PROGRAMATS SECTOR W														

Respecte de les U.A. en sòl urbà, el quadre és el següent:

Nom	Descripció	Desenvolupament			Projecte d'urbanització		Projecte de compensació o reparcel·lació	
		En tràmit	Ap. Def.	Public.	Ap. Def.	Public.	Ap. Def.	Public.
ED1	ED de la UA1 del ED1	NO	23/03/94					
ED1 - UA A	ED de la UA del Sector ED1	SI	4/12/95				7/3/95	24/03/95
ED 1A	Reordenació de volums UAA del Sector ED1	NO	26/3/96					
ED 1B		NO						
ED 2		NO						
PE 4	La Tela	SI	18/7/90	11/01/91				
PU PE 4 Pol 1		NO			18/3/91	10/5/91		
ModPG PE 4 Pol 2		NO						
Mod PG PE 4 Pol 2	La Tela	SI	7/12/99					
ModPG UA 6A		SI	13/3/91	31/5/91				
ModPG UA 6B		NO						
PECU 8		NO						
Mod.PG ED 9 UA 32	Àmbits ED9 i UA32	SI	3/3/98	14/10/98				
ED ModPG ED 9	Volums i rasants c. Llevant, 2 cantonada c. Josep Umbert	SI	28/11/00					
ED 10A	C. Orient, Quevedo i Gas	NO						
UA 10B		NO						
ED11	Volums UA 11, C.Paludaires, Sant J. Calassanç, Condestable Portugal	NO	21/3/00					

UA-12		NO							
ED 13	C. Felip II, Pirineus, Hospital...	SI	13/7/89						
ModPG PE 14	Àmbit àrea especial 14 SU	SI	18/7/90	11/1/91					
PE 14-A	Àrea d'actuació UA 14 ^a	NO	18/7/90	11/1/91					
Mod.PG PE 14A	Contingut zona 1, àrea actuació 14A	NO	12/6/95	19/7/95					
PERI 14-A	Àrea d'actuació UA 14A	SI	5/7/95	18/9/95					
PE 14 B		NO							
PERI 15		SI							
PE 15	Plaça de l'Església	SI	21/12/96	18/6/97					
Mod.PG PE15	Àmbit PE 15, Plaça de l'església	NO	16/12/96	23/1/97					
PE 16	Sector àmbit UA 16	SI	28/9/88						
ModPG UA 17		SI	7/8/92		15/12/93	20/11/93			
UA 21		NO							
ModPG PE 23 ED 40	Àmbit PE 23 i ED 40. UA 23-1A-2-3-4	SI	18/7/90	11/1/91					
UA 23 1A		NO							
UA 23 1B		NO							
UA 23 2		NO							
UA 23 3		NO							
UA 23 4		NO							
PECU 25		NO							
PE 26		SI	25/6/01						
ModPG PE 27	PE 27; c. F. Ribas, Pg. Muntanya, Via RENFE	NO	9/11/00						
PECU 28		NO							
UA 29	Resolució Conseller	NO	28/10/86						
ModPG UA 30	Àmbit UA 30	SI	5/5/98	2/7/98	22/9/98	30/10/98	27/6/00	21/7/00	
ED 31	ED c. Girona, TM Les Franqueses i àrea 32	SI	3/12/87						
ModPG ED 9 UA 32	Àmbits ED 9 i UA 32	NO	3/3/98	3/4/98					
UA 33		NO							
PE 34		NO							
ED 35	UA 35, Maria Palau	NO	27/3/85						
ModPG UA 35		SI	27/3/85						
PE 36	Sector Fàtima	NO							
UA 39		NO		16/3/89					
UA 41		NO							
ModPG UA 42	Àmbit UA 42	SI	8/3/94	25/4/94					
ModPG ED 43	Espais lliures UA 43	NO	9/7/86	24/12/86					
ED 43	UA 43 entre Pg. Muntanya i c. Lleida	NO	16/7/86						
ModED 43	Modificació ED UA 43	NO	26/7/88		20/2/89				
UA 44		NO							
UA 45	Subdivisió UA 45 Tres Torres A-B-C i PU	NO	23/5/84						
ModPG Sector TTB	UA Tres Torres B	NO		1/8/90					
ModPG Sector TTB	UA Tres Torres B	NO		26/6/92					
ModPG UA 46		SI	7/8/92						
PE 47	Terra Alta	SI	5/11/86	3/6/86					
UA 48	Pla Parcial Font del Ràdium	NO							
UA 49		NO							
UA 50-A	Proposta d'ordenació UA 50-51-52	SI			16/12/93		21/12/89		
UA 50-B		NO							
UA 50-B		NO							
UA 51									
UA 52	Correcció errada	SI	26/7/99						
ModPG UA 53-A	Illa c. Argentina, J. Carner i Nicaragua	NO	19/6/00	21/9/00					
Mod PG UA 53-C	UA 53 entre c. Argentina, Equador, Torreta i Uruguai	SI	12/6/95	19/7/95	3/6/97	23/7/97			
ModPG Zona Industrial	Àmbit polígon Industrial Jordi Camp	SI	20/5/96	28/6/96					
UA 54		NO							

UA 55		NO						
ModPG UA 56	UA 56	SI	1/6/95	28/6/95				
ED 57	Hotel c. Josep Humbert i TM	NO						
UA 58		NO						
PE 59	Av. Sant Julià	SI	2/11/94	25/5/94			7/3/95	
UA 59-A		SI	11/1/94					
UA 59-B	per F. Ribes, Felip II, Girona i via del tren		11/1/94					
Mod.PG UA60	Execució sentència al km. 15,65 de la ctra. de Masnou (Av. F. Macià)	SI	18/11/97	22/1/98				
UA 61	Lapeire	NO						
UA Z		NO						

Dels quadres anteriors se'n dedueix l'elevat grau de desenvolupament i compliment del PGO vigent. Queden per tramitar únicament 10 de les 56 Unitats d'Actuació previstes en sòl urbà, i la gran majoria de les tramitades han completat el seu desenvolupament urbanístic i constructiu.

El sòl urbanitzable programat industrial està totalment tramitat i urbanitzat, i amb la gran majoria de parcel·les edificades i en funcionament.

Pel que fa al sectors residencials de sòl urbanitzable programat, s'han tramitat quatre sectors K, U, X i Z1. Els sectors K i Z1 estan incorporats a sòl urbà, ja que estan totalment executats, mentre que els sectors U i X, es mantenen en urbanitzable delimitat, doncs tenen el planejament aprovat, però està en tràmit el projecte de reparcel·lació i el d'urbanització. Únicament el sector Z2 no ha experimentat moviment fins al dia d'avui.

3. DIAGNOSI DE LA SITUACIÓ URBANÍSTICA

3.1. Emmarcament territorial

La posició metropolitana de Granollers, la diferenciació del seu comportament respecte d'altres nuclis metropolitans de similar entitat, i el menor pes relatiu dels serveis, fa pensar en l'interès de promocionar àrees de serveis terciaris no comercials de qualitat, que, a més de potenciar Granollers dintre del context de la regió metropolitana, col·laboraria a la seva singularització. Algunes d'aquestes àrees podria complementar-se amb indústria tecnològicament avançada i no contaminant, perfectament compatible amb usos terciaris i, eventualment, residencials.

Caldria, doncs, incrementar la diferenciació ja existent amb altres nuclis metropolitans, admetent que no es tracta de posar en dubte la cohesió territorial de la regió metropolitana, sinó de trobar-hi un encaix estable, potent i diversificat, tot i afavorint un desenvolupament sostenible.

Sens dubte el paper de capitalitat comarcal porta aparellades càrregues, com són l'elevada afluència de foranís, que redunden en incomoditats per al desenvolupament de les activitats diàries de la població, entre les quals podem situar en primer lloc una certa congestió del trànsit i l'aparcament.

Però també suposen un cert superàvit en determinats equipaments, una potent estructura comercial i de serveis, i en definitiva un enriquiment de la vida urbana entesa com a lloc de relació i d'intercanvi.

En definitiva, aquest plus d'activitat posa Granollers "en el mapa", amb les possibilitats que aquest fet significa. Però sense oblidar que, al mateix temps, hi ha importants disfuncionalitats entre una estructura urbana lineal i una capacitat viària insuficient, amb una activitat que aquesta xarxa amb prou feines suporta.

Cal, doncs, reforçar l'estructura de Granollers com a ciutat de serveis per a mantenir, i si és possible elevar, el seu paper diferenciat com a capital de comarca, i per tant les relacions i les referències amb els municipis de la comarca. En tant que Granollers sigui reconegut en aquest

paper, la identitat comarcal diferenciada dintre de la regió metropolitana es podrà mantenir, i fins i tot ampliar.

Actuant de manera proactiva, Granollers hauria d'apostar pel desenvolupament d'una economia de serveis més àmplia i identificar els nínxols de mercat on hi ha avantatges competitives. En qualsevol cas, moltes activitats de l'"economia del coneixement" requereixen d'espais urbans amb qualitat de vida per als professionals que les desenvolupen, però no han de ser necessàriament al centre metropolità. El que sí és important és que se sàpiga transmetre la imatge de que la ciutat és un entorn atractiu per al seu desenvolupament.

El desenvolupament del sector serveis requereix d'espais adequats per a la construcció d'oficines de qualitat. Un dels reptes del POUM és el d'identificar espais on es pugui ubicar desenvolupaments terciaris d'una certa magnitud.

Les excel·lents comunicacions per carretera, i per ferrocarril, aquestes amb la nova estació a Les Franqueses tocant al N. de Granollers, i la previsió de millorar el servei a la línia de Puigcerdà, són factors clau que col·laboren a fer atractius aquests desenvolupaments.

3.2. Estructura urbana

3.2.1. Sistema viari

Granollers presenta una elevadíssima mobilitat, en general ben servida per les seves connexions viàries exteriors.

Això no obstant, es presenten importants mancances, que es podrien resumir en:

- Comunicacions exteriors: es poden detectar tres problemes greus, que són la inexistència de la ronda Nord, la incapacitat de la carretera de Palou per a connectar amb l'AP7, i la mala connexió amb la interpolar. Mancances que resten efectivitat a les connexions amb l'exterior de la ciutat.
- Comunicacions interiors: l'estructura viària de Granollers es desenvolupa en especial en sentit Nord-Sud. Dintre d'aquest esquema, la discontinuïtat del vial de la dreta del Mogent, així com el de llevant del ferrocarril línia de França, signifiquen unes notables deficiències del sistema viaria, així com l'escassetat de vials Llevant-Ponent.

3.2.2. Sistema ferroviari

Cal assenyalar la necessitat de millora del servei de la línia Vic-Puigcerdà, i de que la línia Mollet-Papiol sigui també utilitzada per a tràfic de passatgers. Cal dir que el Pla Director d'Infraestructures (PDI 2001-2010) del transport públic col·lectiu a la Regió Metropolitana de Barcelona recull aquestes necessitats, la primera en el sentit de realitzar desdoblaments parcials que permetran una freqüència de trens de 15' en cada sentit, la qual cosa fora una notable millora del servei. S'ha d'afegir, però, que aquestes actuacions no estan programades, al menys de moment, pel Ministerio de Fomento, que n'és l'administració responsable.

També el PDI 2001-2010 recull, en les mateixes condicions que les anteriors actuacions, una nova estació al Circuit de Catalunya, sobre la línia Vic-Puigcerdà.

La recent obertura de l'estació de Les Franqueses, pràcticament integrada a l'àrea Nord de Granollers, millora notablement la capacitat de servei d'aquesta infraestructura, i potencia els usos del Nord de la ciutat, ben especialment els del sector X de sòl urbanitzable, aprovat però encara no desenvolupat.

Respecte de la futura gran infraestructura del TGV, no disposarà, com és sabut, d'estació de passatgers a Granollers. No obstant, la bona relació viària i ferroviària especialment amb Barcelona, però també amb Girona, farà que la seva utilització no resulti difícil des de la ciutat. Un altre aspecte és el de mercaderies: el nou sector de la Bòbila -lligat amb el soterrament d'un

bon tram del ferrocarril- suposarà el desmantellament, si més no parcial, de l'estació de mercaderies.

Potser el seu emplaçament actual, massa relacionat amb àrees urbanes residencials, resulti desavinent. Però seria de gran interès per a Granollers i el Vallès Oriental en general que el TGV fes la previsió d'una nova estació de mercaderies, no en terme municipal de Granollers - on no hi té cabuda- sinó en situació propera i ben comunicada.

És clar que la Revisió del PGO no pot prendre determinacions al respecte, però sí considerar la importància i transcendència d'aquesta hipotètica nova infraestructura.

3.2.3. Sistemes d'espais lliures i equipaments

Com és freqüent i usual a les ciutats compactes, les àrees centrals són escasses en espais lliures i, en contrapartida, tendeixen a acumular equipaments públics, en especial aquells que per la seva dimensió poden encabir-se en remodelacions d'antigues edificacions concebudes per a altres usos.

Granollers no escapa d'aquesta lògica, i així presenta un centre urbà amb pocs espais lliures - millor dit, sense espais lliures de gran entitat- i notablement equipat.

Tant els equipaments com els espais lliures de major superfície són perifèrics a les àrees centrals, però no gaire llunyans.

Des del punt de vista dels espais lliures, s'ha anat consolidant com a tals el marge esquerra del Congost, i hi ha reserva al marge dret. Però és interessant comprovar que les carenes Nord-Sud que tanquen el territori són encara, en bona part, espais no ocupats, i propers a les àrees urbanes, oferint la possibilitat de completar xarxes d'espais lliures interconnectades entre sí, i amb la ciutat a través de vials preferents per a vianants i ciclistes.

Aquesta possibilitat, que atansaria el territori a les àrees denses de la ciutat, i viceversa, és encara possible i caldrà estudiar-la: la xarxa verda urbana.

Referent als equipaments, també el marge dret del Congost en disposa d'una notable concentració. A nivell de conjunt del municipi, les dotacions són suficients, encara que les tendències de concentració al centre i àrees determinades fan que hi hagi barris deficitaris.

En aquest tema és important el paper de Granollers com a capital. L'Hospital Comarcal i els jutjats en són una mostra, a potenciar almenys en quant a l'Hospital.

Però cal entendre que hi ha mancances. En aquest aspecte potser cal rellegir les conclusions de l'enquesta ciutadana. El 41% dels enquestats no creen necessari cap tipus de gran equipament. Però el 59% sí, encara que les preferències estiguin dividides (universitari, sanitari o cultural) o no se sàpiga concretar quin seria el més adequat.

Serà necessari analitzar detalladament cap a on dirigir les possibilitats que brinda el territori de Granollers en quant a la possible implantació d'un gran equipament.

3.3. Població i activitat

Les previsions de creixement per a Granollers són moderades i decreixents respecte de períodes recents. D'alguna manera, aquestes previsions es relacionen amb les dificultats d'expansió, en tant que el terme municipal és petit, i ben poc sòl no urbanitzable pot canviar de classificació si es pretén un desenvolupament sostenible.

Es podria dir, doncs, que Granollers és relativament a prop del seu màxim de població sostenible.

Però no es pot dir el mateix en quant a activitat, en tant que part del sòl industrial actual –i altres sòls també, però ens centrem en l'industrial- es pot reconvertir a d'altres activitats de major utilització del sostre construït i major rendiment econòmic. És a dir, part de la indústria actual pot veure's, al llarg dels anys i en determinats emplaçaments, substituïda per activitats lligades a l'economia del coneixement, amb uns rendiments i una càrrega de centralitat més adequats a la posició que ocupen dintre del context urbà i metropolitana.

3.4. Disponibilitat de sòl i sostre

S'ha pogut veure que la disponibilitat de sòl és escassa, si es pretén mantenir una determinada qualitat de vida urbana, i fer sostenible el conjunt municipal de sòls urbans i lliures.

En canvi, la disponibilitat de sostre resulta encara important, i especialment a les àrees centrals.

Es produeix, doncs, una certa contradicció en aquestes àrees, de vialitat escassa i congestionada, però encara amb capacitat notable per a encabir habitatge i activitat.

Caldrà, doncs, combinar adequadament vialitat i creixement, de manera que aquest no resulti congestiu, però sense limitar-lo de manera que en resultés una aturada que acabaria redundant en degradació de les àrees centrals.

3.5. El sòl lliure o no urbanitzable

El sòl no urbanitzable, bé escàs ja actualment a Granollers, té una importància cabdal en el desenvolupament sostenible del municipi, i no només d'ell.

No es pot parlar en aquest moment de serioses amenaces sobre el conjunt d'aquest territori, però sí de tensions sobre situacions concretes que caldrà aturar o integrar.

No és possible fer una defensa de la totalitat d'aquesta classe de sòl, per que n'hi ha algunes parts que són necessàries per al correcte desenvolupament, àdhuc per al desenvolupament sostenible del municipi. Però, en canvi, és clar que mantenir-ne la gran majoria contribuirà a aquesta sensació que encara dona Granollers de ser una ciutat dintre del camp, amb els avantatges de molts tipus que aquesta mena de posició comporta.

Relatiu a Palou, el Pla Especial del qual s'inicià la tramitació pretenia contribuir a la defensa i fixació d'aquesta característica àrea agrícola, i al manteniment de la seva personalitat diferenciada dintre de Granollers. El DL 1/2005 amb el seu nou tractament del sòl no urbanitzable, ha fet inviable l'aprovació i aplicació d'aquest Pla Especial, de manera que, per mantenir aquests objectius, s'ha cregut convenient mantenir-ho en sòl no urbanitzable per a la consolidació del sistema agrari.